

Bach en Hoogdagen

Koor en Orkest Collegium Vocale
Philippe Herreweghe
Bach

zondag 30 november 2003

Bach en Hoogdagen. Seizoen 2003-2004

Klaus Mertens bas . Bob van Asperen klavecimbel en orgel
J. S. Bach, Böhm
vrijdag 19 september 2003

Amsterdam Baroque Orchestra . Ton Koopman
Bach
dinsdag 30 september 2003

Koor en Orkest Collegium Vocale . Philippe Herreweghe
Bach
zondag 30 november 2003

Collegium Vocale . Ricercar Consort . Philippe Pierlot
Praetorius
dinsdag 16 december 2003

Koor en Orkest Collegium Vocale . Philippe Herreweghe
Bach
maandag 1 maart 2004

Ricercar Consort . Philippe Pierlot
Weckmann, Bach
vrijdag 12 maart 2004

Koor en Orkest Collegium Vocale . Philippe Herreweghe

Carolyn Sampson sopraan . **Daniel Taylor** altus
Andreas Karasiak tenor . **Peter Kooij** bas

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Cantate BWV12 'Weinen, Klagen, Sorgen, Zagen' 22'
Cantate BWV38 'Aus tiefer Not schrei ich zu dir' 15'

pauze

Cantate BWV146 'Wir müssen durch viel Trübsal' 35'

begin concert **20.00 uur**
pauze omstreeks **20.40 uur**
einde omstreeks **21.40 uur**

inleiding door **Beatrijs Van Hulle** . **19.15 uur** . **Foyer**
teksten programmaboekje **Beatrijs Van Hulle**
coördinatie programmaboekje **deSingel**
druk programmaboekje **Tegendruk**

gelieve uw GSM uit te schakelen!

Foyer deSingel

enkel open bij avondvoorstellingen in Rode en/of Blauwe Zaal
open vanaf **18.40 uur**
kleine koude of warme gerechten te bestellen vóór **19.20 uur**
broodjes tot net vóór aanvang van de voorstellingen en tijdens pauzes

Hotel Corinthia (Desguinlei 94, achterzijde torengedouw ING)

- Restaurant HUGO's at Corinthia
open van **18.30 tot 22.30 uur** (à la carte)
- Gozo-bar
open van **10 uur tot 23 uur** (uitgebreide snacks)

Cantates tussen droefenis en vreugde

De Thomaskirche in Leipzig. Gravure van Johann Gottfried Krüger, 1723.

Johann Sebastian Bach (1685-1750) hield zich, vooral tijdens zijn ambtsjaren in Leipzig (1723-1750), met een opmerkelijke ijver bezig met religieuze muziek. Als Thomascantor was hij verantwoordelijk voor de muziek bij de diensten in de vier hoofdkerken van de stad. In de Thomas- en de Nikolaikirche was er om de zondag een cantatedienst onder Bachs inspirerende, muzikale leiding. Samen met de preek vormde de cantate het middelpunt van deze evangelische eredienst. Ze gaven respectievelijk een oratorisch en muzikaal commentaar op de voorgedragen bijbellezingen. De cantates 'Weinen, Klagen, Sorgen, Zagen' (BWV12) en 'Wir müssen durch viel Trübsal' (BWV146) sluiten aan bij de bijbellezing van de zesde zondag na Pasen, de zogenaamde 'Domenica Jubilate'. Het evangelie van die zondag vertelt over de afscheidsrede van Jezus, waarin hij aan zijn apostelen zijn dood en verrijzenis voorspelt en verzekert dat de droefheid van dit aardse leven zal omkeren in eeuwige vreugde. De derde cantate 'Aus tiefer Not schrei ich zu dir' (BWV38) volgt een analoge gedachtegang: de noodroep mondt uit in een gevoel van troost en vertrouwen.

De Schloßkirche van Weimar. Schilderij van Christian Richter, ca. 1660.

Cantate BWV12 'Weinen, Klagen, Sorgen, Zagen'

De cantate 'Weinen, Klagen, Sorgen, Zagen' (BWV12) klonk voor de eerste keer op 22 april 1714 in de kapel van het reusachtige, vorstelijke slot te Weimar. De jonge Bach was in 1708 aangeworven als hoforganist en kamermusicus van de kunstzinnige despoot Hertog Wilhelm Ernst. Als lutheraan maakte de melomane hertog van zijn slotkapel het middelpunt van het hofleven. De erediensten konden er niet luisterrijk genoeg zijn. Orgelspel en instrumentaal begeleidde koorwerken kregen alle ruimte. De kamermusici verzorgden ook de muziek bij officiële plechtigheden en bij jachtpartijen en speelden 's avonds concerten en serenades. Pas na zijn benoeming als concertmeester, in maart 1714, kreeg Bach de opdracht om maandelijks een cantate te componeren voor de vorstelijke kerkdiensten.

In de cantatetekst volgt de Weimarse tekstdichter Salomon Franck duidelijk de gedachtegang van het zondagsevangelie. Vooral het contrast tussen de begrippen droefheid en vreugde inspireerden Bach bij de muzikaal retorische verklanking.

De instrumentale inleiding is verwant met een langzaam concertodeel. De hobopartij beweegt in vloeiende, weemoedige guirlandes, concerterend met een delicaat spel van strijkers. In het indrukwekkende, klagende openingskoor klinkt de reeks van synoniemen 'weinen, klagen, sorgen, zagen' boven een dalende chaconne bas. Bach heeft deze muziek later opnieuw gebruikt voor het 'Crucifixus' in het 'Credo' van zijn 'Hohe Messe'. De klacht wordt verdergezet in het altreciet boven sfeerschilderende strijkersakkoorden. De tekst 'Wir müssen durch viel Trübsal in das Reich Gottes ein-

Cantate BWV38 'Aus tiefer Not schrei ich zu dir'

gehen' keert terug in de cantate BWV146, die eveneens op het programma staat vanavond.

De drie volgende aria's hebben elk een eigen karakter. De eerste aria is een mystieke meditatie vergezeld van een elegante hobosolo. In de tweede aria verandert de stemming: het idee 'Christo nachzufolgen' zorgt voor een opgewekte basaria. Het woord 'navolgen' krijgt een muzikale vertaling in de canonische behandeling van het kopmotief. In dit kopmotief herken je het begin van de melodie van het koraal 'Was Gott tut, das ist wohlgetan'. De derde aria is uitdrukking van het vertrouwen in God. De tenor herhaalt meermaals de tekst 'sei getreu' boven het fundament van een zich steeds herhalend basmotief. Hierbij speelt de trompet de melodie van het bekende koraal 'Jesu meine Freude'. Tot slot klinkt een briljante harmonisatie van het stoere koraal 'Was Gott tut, das ist wohlgetan', verrijkt met een glans van viool- en trompetklanken.

De koraalcantate BWV38 'Aus tiefer Not schrei ich zu dir' is gebaseerd op het gelijknamige lied van Martin Luther zelf. Dit mooie koraal is een parafrase op psalm 130, en sluit aan bij de evangelielesing van de eenentwintigste zondag na Drievuldigheid: de wonderbare genezing van de zoon van een hofbeambte. In de tekst en muziek zijn vooral de woorden 'troost', 'vertrouwen' en 'geloof' beklemtoond.

Tijdens zijn tweede ambtsjaar in Leipzig 1724 componeerde Bach vooral zogenaamde koraalcantates. Ze volgen allen hetzelfde grondpatroon: in het openings- en slotkoor klinken de tekst en muziek van de eerste en laatste strofe van het koraal; de andere strofen zijn verwerkt in de recitatieven en aria's.

Het openingskoor 'Aus tiefer Not' begint direct in een donker, diep register. Het basiskoraal is verwerkt in een traditionele motetstijl. Zo wordt elke koraalzín voorbereid door de drie onderstemmen, en dan in lange notenwaarden voorgedragen door de sopranen. Een eenvoudig, maar expressief declamerend recitatief maakt de overgang naar het affect van de volgende tenoraria 'Ich höre mitten in den Leiden ein Trostwort'. Het voorzichtig opgewekte karakter van de muziek geeft uitdrukking aan de troostgedachte in de tekst. Het vierde deel wijkt het verste af van Luthers tekst. Bach verbindt nochtans duidelijk zijn compositie met het Lutherlied door de koraalmelodie toe te wijzen aan de continuo. Boven dit stevige fundament verloopt het sopraanreciet, aangeduid met 'a battuta', in een meer vast ritme. Het terzet, enkel begeleid door continuo, is vooral geïnspireerd door de tegenstelling 'Trübsal' - 'Trost'. De zangstemmen en instrumenten verenigen zich in het vertrouwensvolle slotkoraal.

Cantate BWV146 'Wir müssen durch viel Trübsal'

Het ontstaansjaar van de cantate BWV146 'Wir müssen durch viel Trübsal' is onbekend. Wellicht is de compositie in Leipzig te situeren. Vermits we de cantates voor 'Domenica Jubilate' van de jaren 1724 en 1725 kennen - respectievelijk herneming van BWV12 en eerste uitvoering BWV103 - is 12 mei 1726 de vroegst mogelijke datum. Het werk is slechts in afschrift overgeleverd. Dit heeft ertoe aanleiding gegeven om de authenticiteit te betwijfelen. Maar de kwaliteit van de muziek en het verwerken van een vroeger gecomponeerd concerto hebben uiteindelijk de echtheid van alle twijfel ontheven.

De eerste drie delen van de cantatetekst zijn een klacht over het lijden dat de mens in het aardse leven moet doorstaan, terwijl de volgende delen gericht zijn naar de vreugdevolle hoop op een toekomstig leven in het rijk van God. De tegenstelling droefheid-vreugde is ook de basis voor de compositie van Bach.

In de eerste delen van de cantate verwerkte Bach twee bewegingen van het klavecimbelconcerto BWV1052, dat zelf oorspronkelijk als vioolconcerto is ontstaan. De solopartij is hier omgewerkt voor orgel. In de openingssinfonia is het oorspronkelijke strijkerstutti verrijkt door houtblazers. De langzame tweede beweging van het concerto vormt de basis voor de instrumentale partijen van het volgende koor-gedeelte. De koorstemmen zijn evenwel nieuw gecomponeerd.

In de altpartij met obli-gaat orgel wendt de christenmens zich af van de wereld om zich te richten naar de hemel. In het volgende recitatief ondersteunen de aangehouden strij-

kersakkoorden de declamerende klaagzang van de sopraan-stem over de vervolging door de 'böse Welt'. Het muzikale hoogtepunt van de cantate is zonder twijfel de opera-aria 'Ich säe meine Zähren' ('Ik zaai mijn tranen'). De partijen van de sopraan en solofluit zijn perfect op elkaar afgestemd in een expressief, poëtisch samenspel. De 'Zähren' druppelen in de korte hobo-accenten. De hoop krijgt vorm in het recitatief van de tenor en mondt uit in een charmant, vreugdevol duet van tenor en bas 'Wie will ich mich freuen'. De instrumenten omkaderen de zang met een dansend ritor-nello. In het middendeel laat Bach de zangstemmen glanzen boven een sobere continuobegeleiding. Het vierstemmige slotkoraal besluit de cantate met een gevoel van vertrouwen.

Cantate BWV12 'Weinen, Klagen, Sorgen, Zagen'

Sinfonia

Koor

Weinen, Klagen,
Sorgen, Zagen,
Angst und Not
Sind der Christen Tränenbrot,
Die das Zeichen Jesu tragen.

Recitatief (alt)

Wir müssen durch viel Trübsal in das Reich Gottes eingehen.

Aria (alt)

Kreuz und Krone sind verbunden,
Kampf und Kleinod sind vereint.
Christen haben alle Stunden
Ihre Qual und ihren Feind,
Doch ihr Trost sind Christi Wunden.

Aria (bas)

Ich folge Christo nach,
Von ihm will ich nicht lassen
Im Wohl und Ungemach,
Im Leben und Erblassen.
Ich küsse Christi Schmach,
Ich will sein Kreuz umfassen.
Ich folge Christo nach,
Von ihm will ich nicht lassen.

Aria (tenor)

Sei getreu, alle Pein
Wird doch nur ein Kleines sein.
Nach dem Regen
Blüht der Segen,
Alles Wetter geht vorbei.
Sei getreu, sei getreu!

Koraal

Was Gott tut, das ist wohlgetan.
Dabei will ich verbleiben,
Es mag mich auf die rauhe Bahn
Not, Tod und Elend treiben,
So wird Gott mich
Ganz väterlich
In seinen Armen halten:
Drum lass ich ihn nur walten.

Cantate BWV38 'Aus tiefer Not schrei ich zu dir'

Koor

Aus tiefer Not schrei ich zu dir,
Herr Gott, erhör mein Rufen;
Dein gnädig Ohr neig her zu mir
Und meiner Bitt sie öffne!
Denn so du willst das sehen an,
Was Sünd und Unrecht ist getan,
Wer kann, Herr, vor dir bleiben?

Recitatief (alt)

In Jesu Gnade wird allein
Der Trost vor uns und die Vergebung sein,
Weil durch des Satans Trug und List
Der Menschen ganzes Leben
Vor Gott ein Sündengreuel ist.
Was könnte nun
Die Geistesfreudigkeit zu unserm Beten geben,
Wo Jesu Geist und Wort nicht neue Wunder tun?

Aria (tenor)

Ich höre mitten in den Leiden
Ein Trostwort, so mein Jesus spricht.
Drum, o geängstigtes Gemüte,
Vertraue deines Gottes Güte,
Sein Wort besteht und fehlet nicht,
Sein Trost wird niemals von dir scheiden!

Recitatief (sopraan)

Ach! Dass mein Glaube noch so schwach,
Und dass ich mein Vertrauen
Auf feuchtem Grunde muss erbauen!
Wie ofte müssen neue Zeichen
Mein Herz erweichen!
Wie? kennst du deinen Helfer nicht,
Der nur ein einzig Trostwort spricht,
Und gleich erscheint,
Eh deine Schwachheit es vermeint,
Die Rettungsstunde.
Vertraue nur der Allmachtshand und seiner Wahrheit
Munde!

Aria (Terzetto) (sopraan, alt, bas)

Wenn meine Trübsal als mit Ketten
Ein Unglück an dem andern hält,
So wird mich doch mein Heil erretten,
Dass alles plötzlich von mir fällt.
Wie bald erscheint des Trostes Morgen
Auf diese Nacht der Not und Sorgen!

Koraal

Ob bei uns ist der Sünden viel,
Bei Gott ist viel mehr Gnade;
Sein Hand zu helfen hat kein Ziel,
Wie groß auch sei der Schade.
Er ist allein der gute Hirt,
Der Israel erlösen wird
Aus seinen Sünden allen.

Cantate BWV146 'Wir müssen durch viel Trübsal'

Sinfonia

Koor

Wir müssen durch viel Trübsal in das Reich Gottes eingehen.

Aria (alt)

Ich will nach dem Himmel zu,
Schnödes Sodom, ich und du
Sind nunmehr geschieden.
Meines Bleibens ist nicht hier,
Denn ich lebe doch bei dir
Nimmermehr in Frieden.

Recitatief (sopraan)

Ach! wer doch schon im Himmel wär!
Wie dränget mich nicht die böse Welt!
Mit Weinen steh ich auf,
Mit Weinen leg ich mich zu Bette,
Wie trüglich wird mir nachgestellt!
Herr! merke, schaue drauf,
Sie hassen mich, und ohne Schuld,
Als wenn die Welt die Macht,
Mich gar zu töten hätte;
Und leb ich denn mit Seufzen und Geduld
Verlassen und veracht',
So hat sie noch an meinem Leide
Die größte Freude.
Mein Gott, das fällt mir schwer.
Ach! wenn ich doch,
Mein Jesu, heute noch
Bei dir im Himmel wär!

Aria (sopraan)

Ich säe meine Zähren
Mit bangem Herzen aus.
Jedoch mein Herzeleid
Wird mir die Herrlichkeit
Am Tage der seligen Ernte gebären.

Recitatief (tenor)

Ich bin bereit,
Mein Kreuz geduldig zu ertragen;
Ich weiß, dass alle meine Plagen
Nicht wert der Herrlichkeit,
Die Gott an den erwählten Scharen
Und auch an mir wird offenbaren.
Itzt wein ich, da das Weltgetümmel
Bei meinem Jammer fröhlich scheint.
Bald kommt die Zeit,
Da sich mein Herz erfreut,
Und da die Welt einst ohne Tröster weint.
Wer mit dem Feinde ringt und schlägt,
Dem wird die Krone beigelegt;
Denn Gott trägt keinen nicht mit Händen in den Himmel.

Aria (Duetto) (tenor, bas)

Wie will ich mich freuen, wie will ich mich laben,
Wenn alle vergängliche Trübsal vorbei!
Da glänz ich wie Sterne und leuchte wie Sonne,
Da störet die himmlische selige Wonne
Kein Trauern, Heulen und Geschrei.

Koraal

Collegium Vocale Gent

In de wereld van de vocale klassieke muziek heeft Collegium Vocale Gent zich in de loop van meer dan dertig jaar zonder twijfel een echte wereldfaam verworven. Dat dit geen toeval is, maar het resultaat van een jarenlange consequente werkwijze en artistieke visie, hoeft geen betoog. Opgericht in 1970 op initiatief van Philippe Herreweghe was deze groep zangers de eerste om in de jaren zeventig de nieuwe stijlprincipes met betrekking tot de interpretatie van barokmuziek toe te passen op de vocale muziek. Instrumentalisten waren toentertijd al enkele jaren begonnen aan hun zoektocht naar een uitvoeringspraktijk die nauwer aansloot bij de historische context. Ze grepen hiervoor terug naar origineel bronnenmateriaal, dat ze aan een grondige studie onderwierpen, en naar een authentiek instrumentarium. Het is dan ook niet verwonderlijk dat musici als Gustav Leonhardt, Ton Koopman en Nikolaus Harnoncourt al zeer snel belangstelling toonden voor de gelijklopende aanpak van dit Vlaams ensemble op het gebied van de vocale muziek. Dit resulteerde in een intensieve samenwerking, zowel op het concertpodium als op plaat. Philippe Herreweghe is zich steeds bewust geweest van de waarde van een dergelijke samenwerking en daarom werkte het ensemble ook later af en toe samen met andere dirigenten (René Jacobs, Paul Van Nevel, Bernard Haitink, Daniel Reuss, ...) en verschillende orkesten zoals het Freiburger Barockorchester, het Concertgebouworkest of de Wiener Philharmoniker. Het repertoire van Collegium Vocale Gent is niet te vinden binnen een welbepaalde stijlperiode. Het ensemble leverde een belangrijke bijdrage tot de herontdekking van heel wat polyfone werken uit de Renaissance. Regelmatig staat het klassieke en romantische repertoire op het programma en ook creaties en uitvoeringen van hedendaagse muziek komen nu en dan aan bod. Het waardermerk van Collegium Vocale Gent is en blijft echter de Duitse barokmuziek en meer specifiek het oeuvre van Johann Sebastian Bach. Voor dit repertoire werd einde van de jaren tachtig het orkest van Collegium Vocale Gent opgericht, dat door zijn hechte band met het koor een onmisbaar instrument is geworden bij de uitvoering van deze muziek. Een doorgedreven bekommernis om de kwaliteit van de uitvoeringen heeft ervoor gezorgd dat Collegium Vocale Gent een omvangrijke discografie wist op te bouwen. A capella of samen met het orkest van Collegium Vocale Gent, het Orchestre des Champs Élysées, het koor van La Chapelle Royale uit Parijs en diverse andere instrumentale en vocale ensembles, werden in de loop der jaren meer dan zestig opnames gerealiseerd, onder meer voor de labels Harmonia Mundi France, Virgin Classics, Accent, Ricercar en Telefunken. Daarnaast brengen talrijke concertreizen Collegium Vocale Gent op alle belangrijke podia en muziekfestivals van Europa. Het ensemble was reeds te gast in de Verenigde Staten, Zuid-Amerika, Israël, Hong-Kong, Japan en Australië. In 1993 werd Collegium Vocale Gent door de Vlaamse Gemeenschap benoemd tot Cultureel Ambassadeur van Vlaanderen. Het ensemble geniet tenslotte ook de steun van de Provincie Oost-Vlaanderen en de stad Gent.

Philippe Herreweghe

Philippe Herreweghe werd geboren in Gent en combineerde er zijn universitaire studies (geneeskunde en psychiatrie) met een muzikale opleiding aan het conservatorium, waar hij piano volgde bij Marcel Gazelle. In dezelfde periode begon hij ook te dirigeren en in 1971 richtte hij het Collegium Vocale Gent op. Nikolaus Harnoncourt en Gustav Leonhardt merkten al gauw zijn uitzonderlijke benaderingswijze van de muziek op en nodigden Philippe Herreweghe en het Collegium Vocale Gent uit om mee te werken aan hun opnames van de verzamelde Bach-cantates. Langzamerhand werd Herreweghes frisse, authentieke en retorische aanpak van de barokmuziek alom geprezen en in 1977 richtte hij in Parijs het ensemble La Chapelle Royale op, waarmee hij de muziek van de Franse Gouden Eeuw uitvoerde. Sindsdien creëerde hij nog verschillende andere ensembles, waarmee hij afzonderlijk, of in combinatie met elkaar, een adequate en gedegen lezing wist te brengen van een repertoire lopende van de renaissance tot de hedendaagse muziek. Zo is er het Ensemble Vocale Européen, gespecialiseerd in renaissancepolyfonie, en het Orchestre des Champs Élysées, opgericht in 1991 met de bedoeling het romantische en preromantische repertoire opnieuw te laten schitteren op originele instrumenten. Met al deze ensembles bouwde Philippe Herreweghe in de loop der jaren een uitgebreide en enorm gevarieerde discografie op. Hoogtepunten hieruit zijn onder andere de opnames van Bachs vocale meesterwerken (zoals de 'Matthäus- en Johannes-Passion', de 'H-moll Messe' en het 'Weihnachtsoratorium'), de grote Franse motetten van Rameau, Lully en Charpentier, de requiemmissen van Mozart, Fauré en Brahms, Mendelssohns oratoria 'Elias' en 'Paulus', Schönbergs 'Pierrot Lunaire'. Sinds 1982 is Philippe Herreweghe artistiek directeur van het zomerfestival 'Les Académies Musicales de Saintes'. Bovendien is hij een veelvuldig gevraagd gastdirigent van ensembles zoals The Orchestra of the Age of Enlightenment, Concerto Köln, het Ensemble Musique Oblique, het Concertgebouworkest, de Wiener Philharmoniker en The Orchestra of St. Lukes uit New York. In 1997 startte de samenwerking met het Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen. Het kan dan ook geen toeval zijn dat Philippe Herreweghe omwille van zijn consequente artistieke visie en volgehouden engagement ten opzichte van de muziek reeds op verschillende plaatsen een meer dan verdiende erkenning kreeg. In 1990 werd hij door de Europese muzikpers uitgeroepen tot Muzikale Persoonlijkheid van het Jaar. In 1993 werd Philippe Herreweghe samen met het Collegium Vocale Gent benoemd tot Cultureel Ambassadeur van Vlaanderen. Een jaar later werd hem de orde van Officier des Arts et Lettres toegekend, en in 1977 werd Philippe Herreweghe benoemd tot Doctor honoris causa aan de Katholieke Universiteit Leuven.

Carolyn Sampson

Carolyn Sampson is afkomstig uit Bedford, Engeland en studeerde muziek aan de University of Birmingham, waar ze de Arnold Goldsbrough Prijs won. Haar operadebuut maakte ze bij de English National Opera als Amor in 'L'Incoronazione di Poppea' van Monteverdi. Andere rollen zijn onder meer Salome in Stradella's 'San Giovanni Battista', Euridice in Glucks 'Orfeo ed Euridice', Königin der Nacht in Mozarts 'Zauberflöte' of Susanna in 'Le Nozze di Figaro'. Als concertzangeres is Carolyn Sampson regelmatig te horen met The King's Consort (Robert King), Ex Cathedra (Jeffrey Skidmore) en The Sixteen (Harry Christophers). Recentelijk trad ze op met The King's Consort tijdens een tournee in de Verenigde Staten, met Collegium Vocale Gent onder leiding van Daniel Reuss in Händels 'Belshazzar', met The English Concert (Trevor Pinnock) in de Londense Wigmore Hall en ook met het Freiburger Barock Orchester en Gustav Leonhardt was ze te horen in Bachs 'Johannes Passion'. Met al deze ensembles realiseerde ze verschillende cd-opnames voor labels als Hyperion en Linn Records.

Daniel Taylor

De Canadese contratenor Daniel Taylor studeerde Engels, filosofie en muziek aan de McGill University te Montreal. Hij zette zijn muziekstudies verder bij barokspecialisten als Jan Simons en Michael Chance. Daniel Taylor maakte zijn operadebuut in Glyndebourne in 1997 in Peter Sellars productie van 'Theodora' van Händel. Taylor vertolkte reeds rollen in Händels 'Rodelinda', 'Rinaldo', 'Semele', 'Giulio Cesare' en in Monteverdi's 'L'Incoronazione di Poppea'. Daarnaast is Taylor een veelgevraagd concertzanger in kerkmuziek en twintigste-eeuws repertoire zoals de 'Chichester Psalms' van Bernstein en 'Life' van Sakamoto.

Taylor gaf concerten met vooraanstaande orkesten en ensembles zoals Les Arts Florissants, Les Violons du Roy, Les Voix Humaines, American Bach Soloists, Philadelphia Orchestra, Collegium Vocale Gent, Academy of Ancient Music en de English Baroque Soloists.

Taylor nam een cd op met liederen van Dowland, Byrd en Purcell en een cd met aria's van Bach. Hij is ook te horen op de soundtracks van 'La Corribeau', 'Orphans of Duplessis' en 'Cyrano de Bergerac'.

Andreas Karasiak

De tenor Andreas Karasiak werd geboren in Frankfurt in 1968. Hij studeerde zang in Mainz bij Claudia Eder, met wie hij nog steeds werkt, en bij René Jacobs in Bazel. Als "erkenning van zijn buitengewone artistieke verworvenheden inzake zang" kreeg hij de prijs van de Johannes Gutenberg Universiteit en in 1998 won hij in Berlijn de nationale zangwedstrijd van Duitsland. De jonge zanger ontwikkelde een drukke concertcarrière. In het seizoen 2000-2001 zong Adreas Karasiak met het Dresdner Kreuzchor onder leiding van Roderich Kreile, met het Münchener Bach-Chor van Hanns-Martin Scheidt, Collegium Vocale onder leiding van Philippe Pierlot, Knabenchor Hannover van Heinz Hennig en de Akademie für Alte Musik Berlin, RIAS Kammerchor met Marcus Creed en Concerto Köln, La Stagione Frankfurt van Michael Schneider, Bach-Collegium Stuttgart met Helmuth Rilling, Prager Kammerorchester met Michael Hofstetter, Kammerchor Stuttgart van Frieder Bernius, Freiburger Barockorchester onder leiding van Gustave Leonhardt, Stavanger Symphony Orchestra met Philippe Herreweghe en Capella Augustina met Andreas Spering. Op het kameropera zomerfestival van Schloss Rheinsberg werkte Karasiak met dirigenten als Götz Friedrich en Götz Fischer en in 1997 zong hij de rol van Don Ottavio in Katharina Thalbachs productie van 'Don Giovanni'. In 1998 vertolkte hij Tamino in 'Die Zauberflöte' onder leiding van George Tabori. Hij werd ook geëngageerd door de operahuizen van Mannheim, Braunschweig, Mainz, Kaiserslautern, Wiesbaden, Weimar, Odenburg en Stuttgart. Andreas Karasiak nam deel aan talrijke radio-uitzendingen, onder meer met liederen van Schubert en Schumann, cantates en oratoria van barok tot hedendaags.

Peter Kooij

Peter Kooij begon op zesjarige leeftijd met zingen in het koor van zijn vader. Als jongenssopraan maakte hij reeds vele radio-, tv- en plaatopnames. Na zijn viool- en zangstudie aan het Utrechts Conservatorium behaalde hij het diploma zang aan het Sweelinck Conservatorium te Amsterdam, waar hij bij Max van Egmond studeerde. Sindsdien brachten zijn vele concertreizen hem naar de belangrijkste muziekcentra in de hele wereld zoals het Concertgebouw Amsterdam, Musikverein Wien, Carnegie Hall New York, Royal Albert Hall Londen, Teatro Colon Buenos Aires, Berliner en Kölner Philharmonie, Palais Garnier Parijs, Suntory en Casals Hall Tokio, waar hij onder andere onder leiding van Philippe Herreweghe, Ton Koopman, Frans Brüggen, Gustav Leonhardt, René Jacobs, Sigiswald Kuijken, Roger Norrington en Ivan Fisher zong.

Peter Kooij werkte mee aan meer dan honderd cd's voor Philips, Sony en Virgin Classics, Harmonia Mundi, Erato, EMI en BIS. Door dit laatste label werd hij uitgenodigd alle cantates, passies en verdere belangrijke vocale werken van J. S. Bach op te nemen met het Bach Collegium Japan onder leiding van Masaaki Suzuki.

Naast zijn concertpraktijk is Peter Kooij artistiek adviseur van het Ensemble Vocal Europeen en is hij docent aan het Sweelinck Conservatorium in Amsterdam en de Tokyo University of Fine Arts and Music.

Verder geeft hij regelmatig masterclasses in Duitsland, Japan, Finland, Frankrijk, Portugal, België en Spanje.

Collegium Vocale Gent dirigent **Philippe Herreweghe**

Koor

sopraan

Goedele Debelder

Cécile Kempnaers

Lut Van de Velde

Dominique Verkinderen

alt

Uwe Czyborra-Schröder

Beat Duddeck

Alex Potter

Mieke Wouters

tenor

Malcolm Bennett

Gerhard Hölzle

Dan Martin

Markus Schuck

bas

Pieter Coene

Christophe Sam

Robert van der Vinne

Frits Vanhulle

Orkest

concertmeester

Sirkka-Liisa Kaakinen-Pilch

1e viool

Michiyo Kondo

Mira Glodeanu

Thérèse Kipfer

2e viool

Adrian Chamorro

Foskien Kooistra

Corrado Masoni

Andreas Preuss

altviool

Zbigniew Pilch

Hiltrud Hampe

Annette Geiger

Michiyo Kondo (BWV12)

cello

Ageet Zweistra

Harmen Jan Schwitters

contrabas

Miriam Shalinsky

orgel

Herman Stinders

fluit

Patrick Beuckels (BWV146)

oboe d'amore

Marcel Ponsele

Taka Kitazato

oboe da caccia

Ann Vanlancker (BWV146)

fagot

Philippe Miqueu

Collegium Vocale Gent . Ricercar Consort

Philippe Pierlot

Solennische Friedt und Freudens Konzert

sopranen

Dorothee Miels, Anne Maria Friman, Elisabeth Rapp

altus

Alexander Schneider

tenoren

Thierry Bréhu, Koen van Stade

bassen

Matthias Vieweg, Adrian Peacock

M. Praetorius

Puer Natus in Bethleem

Nun kommt, der Heiden Heiland

Wachet auf, ruft uns die Stimme

Christ unser Herr zum Jordan kam

Siehe wie fein und lieblich ist

Vater unser im Himmelreich

Ach mein Herre, straf mich doch nicht

Meine Seele erhebt den Herren

Michael Praetorius (1571-1621) was zowel één van de meest productieve als één van de origineelste toondichters van de reformatie. Hij schreef meer dan duizend werken, haast zonder uitzondering gebaseerd op protestantse hymnen en op de Latijnse liturgie van de toenmalige lutherse kerkdienst. Praetorius ging uitzonderlijk systematisch te werk in zijn composities, maar had vooral een stevige grip op zijn tekstmateriaal en een onuitputtelijk inzicht in de praktische toepassingsmogelijkheden ervan. Praetorius incorporeerde niet alleen de prima prattica van Palestrina, maar zocht ook actief aansluiting bij de nieuwe muzikale benaderingen van vooral Lassus en Marenzio. Zijn woorden "musica per Choros Caelestia canens" ("de kunst van de koorzang is waarlijk de hemelse manier om muziek te maken") lijken dan ook absoluut op zijn muziek van toepassing.

dinsdag 16 december 2003

20 uur . Blauwe Zaal

inleiding **Steven Mariën** . 19.15 uur . Foyer

een concert in de reeks Bach en Hoogdagen

€30, €25, €20 (-25/65+ €25, €20, €15 / -19 jaar €8)